

[Justitsministeren]

kater og mange andre til at køre et spil videre, som oftest ikke resulterer i noget andet, end at den periode, hvor den domfældte er indsat til afsoning, benyttes til frugtesløse forsøg på under beredvillige advokaters medvirken, betalt af det offentlige eller andre, at sætte spørgsmålstejn ved den dom, der måske er afsagt i tredje instans. Og det betyder, at det, der hedder muligheden for at få et ordentligt forløb i et fængsel for den domfældte, forskertses. Det, jeg refererer her, er den amerikanske højesteretspræsidents beskrivelse af de tilstande, som følger af, at man gør ekstraordinære klageretters adgang til at genoptage sager for let.

Ja, jeg har ikke andre bemærkninger nu. Der er sat spørgsmålstejn ved en række forhold i vores retsplejelov. Nogle har vi erklæret os villige til at drøfte umiddelbart, andre, må jeg gentage, må de udvalgt, der arbejder, have lejlighed til at gøre sig færdige med.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg har en enkelt bemærkning og ellers et spørgsmål til ordføreren for forslagsstillerne.

Bemærkningen skal vedrøre lovforslag nr. L 25 om vilkår for politiets oplysninger om navngivne personer. Jeg anså det for et plus ved forslaget, at det også omfatter de tilfælde, hvor det ikke er politiet, men andre personer, typisk vel repræsentanter for pressen, som udbreder navnene. Det er dem, man vil skride ind over for, og det er den slags metoder, man vil forbyde ved nr. L 25. Det opfattede jeg som et yderligere plus ved forslaget. Efter den måde, forslagsstillerens ordfører kommenterede mit indlæg på, er jeg ikke helt klar over, om han – eller jeg tror snarere, at han ikke – har fået fat i det.

Dernæst lovforslag nr. L 27 om begrænsning af misbrug af særlige efterforsknings-skridt. Der synes jeg, det er værd at præcisere, at det ikke blot drejer sig om bevidst oppustning. Hvis det bare var det! Jeg var inde på i mit første indlæg, at det er vi da helt med på. Det er forkasteligt, og hvis man kan bevise det, så kan jeg ikke se andet, end at det vil være muligt at påtale det. Men lovforslag nr. L 27 fra VS går jo langt videre. Det er ikke kun den bevidste oppustning. Her er det simpelt hen ethvert efterforsknings-skridt, som ikke svarer til det, man ender med at rejse sigtelse for. Det synes jeg er ganske far-

ligt, og det var det, jeg klassificerede som et skrivebordsforslag.

Og så endelig lovforslag nr. L 29. Jeg kunne måske nok finde ud af det selv, men jeg kunne godt tænke mig, at ordføreren for forslagsstillerne forklarede det, jeg spurgte om i mit første indlæg: hvad bliver følgen af lovforslaget her, hvis nu man i en retssag alligevel kommer med den slags oplysninger eller der ved en provokation fra forsvarerens side kommer en utilsigtet tilkendegivelse eller meddelelse fra anklageren? Skal sagen så holde op? Skal man have nye nævninge indkaldt? Eller er det sådan, at man afskæres fra at retsforfølge sagen i det hele taget? Hvad er forslagsstillerens idé i den henseende?

Knud Lind (FP):

Ja, jeg får altid myrekryb, når hr. Wilhjelm forsøger at rose mig.

Jeg vil først og fremmest gerne have et klart svar fra hr. Wilhjelm: har VS sat sig imod eller gjort indsigelse mod, at denne lovbygge blev behandlet under ét? Vi må kræve et klart svar på, om VS på noget tidspunkt har gjort indsigelse over for, at denne lovsamling på 8 stk. blev behandlet under ét. Det må vi vide klart og tydeligt. Man nævner, at de 8 lovforslag godt kunne have været behandlet under ét. Ja men så var bemærkningerne jo blevet til en hel bog, og det ville nok virke noget springende, hvis det skulle have været taget under ét.

Jeg mener, at hr. Wilhjelm er dygtig og velbegavet, men hr. Wilhjelm besidder en uheldig fanatisme. Selv den velbegavede fanatiker vil på grund af sine politiske skyklapper falde i overdrevets grøft. I hans ubændige, hadefulde stemning kører vognen i grøften. Som en bissende ko løber man lige frem uden skelen hverken til højre eller til venstre, og det er i realiteten det, der er galt med de her lovforslag.

F.eks. fik jeg ikke en kommentar til det faktum, at enhver vidneafhøring i rapporten slutter med ordene »gennemlæst og vedstået« og med vidnets underskrift. Der er jo intet til hinder for, at vidnet kan gøre sine egne notater, inden pågældende i det hele taget afgiver sin vidneforklaring. Uagtet dette vil jeg dog give hr. Wilhjelm ret i, at man måske burde have en genpart af sin vidnefor-